

Ještě pár odpovědí

Na podzim 2009 vyšla memoárová kniha Lubomíra Štrougala Paměti a úvahy, v níž autor vylíčil svůj život a působení ve vrcholné politice ČSSR.

Tato kniha zaznamenala velký úspěch a na autora se snesla sprška dotazů. Obraceli se na něj pamětníci i nepamětníci, žádali, aby některé problémy vysvětlil přesněji, aby odložil diplomatické rukavice při hodnocení konkrétních lidí, aby vyslovil, co si vsuktu myslel – a myslí dnes. A tyto ohlasy autora přiměly, aby se za svou politickou dráhou ohlédl ještě jednou a zodpověděl otázky týkající se práce vlády ČSSR zejména v době tzv. normalizace, klíčových událostí té doby a osobností, s nimiž se setkával a spolupracoval, a aby se zamyslel nad výsledky i nezdary při budování socialismu. Odpovědi na množství otázek se postupně rozšiřovaly i do dalších témat, protože L. Štrougal chtěl nejen vyhovět čtenářům, ale vyjádřit se k i tématům, která jsou mimo jeho politickou kariéru – takže je tu například i jeho rozsáhlé zamyšlení nad souvislostmi a pozadím převratných událostí roku 1989 a kniha vrcholí velmi aktuální úvahou nad stavem České republiky.

Názory bývalého předsedy vlády zaznamenal publicista dr. Zdeněk Jirků a doplnil je pětici vzpomínkových zastavení, v nichž se k politickému, ale především hospodářskému dění za „Štrougalovy éry“ vyjadřují členové „jeho vlády“ L. Gerle, F. Langer, V. Ehrenberger, M. Toman, ale i představitel nepolitické sféry – F. Čuba, předseda proslulého Agrokombinátu Slušovice. Jejich rekapitulace úspěchů i neúspěchů plasticky dokresluje obraz společenského a ekonomického vývoje Československa v době, kdy byl jeho premiérem dr. Lubomír Štrougal.

JUDr. Lubomír Štrougal

Narozen 19. října 1924 ve Veselí nad Lužnicí. Absolvent třeboňského gymnázia. Za války totálně nasazen. Po osvobození vystudoval Právnickou fakultu Karlovy univerzity. Od roku 1949 pracoval v aparátu KSČ. V roce 1957 se stal vedoucím tajemníkem jihočeského Krajského výboru KSČ. V letech 1959-1961 byl ministrem zemědělství, 1961-1965 ministrem vnitra, 1965-1968 tajemníkem ÚV KSČ. V roce 1968 se stal místopředsedou vlády, od roku 1970 předsedou federální vlády ČSSR. Roku 1988 odstoupil z vlastního rozhodnutí ze státních i stranických funkcí. Čas důchodu tráví převážně na chalupě v Jizerských horách. O svém životě a politickém působení vypráví v knize Paměti a úvahy (vyd. 2009).